

z textu, který obsahuje stručný popis každého nápisu s literaturou a poznámkami, jež přinášejí mnoho nového, a z tabulek, podávajících většinou zdařilé reprodukcce podle fotografií. Při tom musíme mít na paměti, že některé kameny vystaveny jsou v epigrafickém museu athensském na místech málo vhodných a přemístění jejich není na ten čas možné. Poněvadž jsou nápisy seřaděny chronologicky, dostává se nám zároveň přehledu o vývoji řeckého písma epigrafického v Attice za doby císařské až do začátku V. stol. po Kr. A. S.

Spojování makedonských zvyků s domácími egyptskými, jak se jevílo v počítání času a dvojitosti kalendáře, zavdává mnoho příčin k nejasnostem chronologickým R. 1924 otiskl K. J. Beloch v VII. ročníku Archivu für Papyrusforschung, str. 161 nn., pojednání Zur Chronologie der ersten Ptolemaeer. Pokusil se tu o nové probrání celé soustavy relativní i absolutní chronologie prvních Ptolemaïů, o určení souvislosti makedonských měsíců s egyptskými a o převod na juliánský kalendář. V otázkách chronologických nemá však Beloch šťastné ruky a jako leckde jinde pracoval i tu na základě příliš smělých předpokladů. Mnohem lepší jest práce F. Meyera Untersuchungen zur Chronologie der ersten Ptolemaeer auf Grund der Papyri (Zweites Beiheft zum Archiv für Papyrusforschung, VIII a 90 str., 1925). Opíraje se o bohatý materiál z papyrů probral Meyer s neobyčejnou opatrností všechny chronologické otázky týkající se prvních čtyř Ptolemaïů, zjistil přechodná léta podle makedonského kalendáře a shodu egyptských a makedonských měsíců v jednotlivých letech. Důmyslnými a při tom vědecky dobře zdůvodněnými kombinacemi určil mnoho absolutních dat z tohoto období egyptských dějin a sestavil velice praktické srovnávací tabulky. V závěrečném odstavci polemizuje s úspěchem s vývody Belochovými. V. G.

Zlatý poklad nalezen byl nedávno v Bulharsku v okolí Plevna u vesnice Vlči Trn (na rakouské mapě Vleitrön); je to 12 kusů nádobi v celkové váze 12·130 kg. Mezi nimi jest velká nádoba dvojúčá, tři koflíky, zdobené publikie a podivný kus složený ze tří spojených lžicovitých misek. Dosud jest o něm podána jen stručná zpráva P. Reinecka v Germanii (IX, 1925 str. 50 nn., s 1 fotografií); důkladná publikace bulharská nedá asi na sebe dlouho čekat. Zatím je zajímavé, že v datování nálezu vyskytují se divergence o plných 14 století; byl totiž datován do doby VII.—VIII. stol. po Kr., ale také do týchž století před Kr. A. S.

Bilderatlas zur Religionsgeschichte, vydávaný Hansem Haasem v Deichertově nakladatelství v Lipsku a Erlangách, přinesl v svazku 7. obrázky týkající se náboženství aegejského okruhu (1925, str. XII a 91 obrázků na 21 tabulkách; za pět a půl zlaté marky). Zobrazeny jsou nejenom idoly božstev, ale i bohoslužební nářadí a stavby mající nějaký vztah ke kultu. Reprodukcce jsou většinou velmi dobré, byť i brány byly z druhé ruky; knížka vhodně poslouží i při školských výkladech. V. G.

Skvělá kniha Nordenova: Die Geburt des Kindes, o níž bylo referováno v LF. LII, str. 296 nn., jest nyní doplněna výbornou studií, kterou napsal W. Weber: Der Prophet und sein Gott. Eine Studie zur vierten Ekloge Vergils (Beihefte zum Alten Orient 3, I. C. Hinrichs, Lipsko 1925, stran 158). Weber uznává všechny přednosti práce Nordenovy, ale vadí mu, že Norden studuje sub specie messianismu jenom tuto jednu báseň z celého díla Vergiliova. Pokusil se tudíž sám, a to s úspěchem, vystihnouti messiášskou myšlenku v celé tvorbě Vergiliově a zařadit ji do soudobého myšlenkového ovzduší. V. G.

O vysvětlení problému glossolalie, filologického zázraku, o němž vypravují Skutky apošt. (kap. II.), pokusil se Ernst Kalinka v pojednání Das Pfingstwunder (Commentationes Aenipontanae X,